

بررسی ارتباط بین سیرت اساتید با آموزش مبتنی بر دیالوگ (مطالعه مورد؛ دانشگاه اصفهان)

پژوهش‌های
آموزش و یادگیری

(دانشگاه دستار)

نویسنده‌گان: محمد رضا نیستانی^۱، کمال نصرتی هشی^{۲*}، زهره متقی^۳ و فاطمه سادات طبیبی^۴

۱. استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه اصفهان
۲. دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه اصفهان
۳. دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه اصفهان
۴. دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

kamalnosrati1367@yahoo.com

* نویسنده مسئول: کمال نصرتی هشی

• دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۰۴

• پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۰۳/۱۰

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی ارتباط میان "سیرت" اساتید و آموزش مبتنی بر "دیالوگ" از منظر دانشجویان دانشگاه اصفهان با روش مدل سازی معادلات ساختاری، پرداخته است. پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر شیوه‌ی گردآوری داده، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پیمایش ۱۳۲۸۱ نفر از دانشجویان دانشگاه اصفهان بود که با روش نمونه‌گیری تصادفی، تعداد ۲۲۰ نفر از آنها به عنوان نمونه پژوهش، انتخاب شده‌اند. ابزار جمع‌آوری داده، پرسشنامه محقق ساخته بوده که روایی محتواهای آن از طریق بازبینی توسط کارشناسان مربوطه تایید شده و پایایی کل آن نیز در آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۷ محاسبه شده است. داده‌ها در نرم افزارهای آماری SPSS و Smart PLS و AMOS تحلیل شده‌اند. نتایج نشان داد؛ در کلیت امر بین سیرت اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ، رابطه بالایی وجود دارد $=60/95$ همچنین بررسی فرضیات فرعی حاکی از آن است که؛ بین هر یک از ابعاد سیرت؛ تواضع، شوخ طبیعی، تدبیر، شور و اشتیاق، غم خواری با آموزش مبتنی بر دیالوگ، رابطه وجود دارد اما ارتباط بین دو بعد سیرت یعنی؛ صداقت و شجاعت با آموزش مبتنی بر دیالوگ، مورد تایید قرار نگرفت بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که تحقق آموزش مبتنی بر دیالوگ، در نظامهای آموزشی، نیازمند اساتیدی است که از سیرت بالایی برخوردار باشند.

کلید واژه‌ها: سیرت اساتید، آموزش، دیالوگ.

Scientific-Research
Journal of Shahed
University
Twenty-second Year, No. 7
Autumn & Winter
2015-2016

Training & Learning
Researches

دو فصلنامه علمی - پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال بیست و دوم - دوره
جدید
شماره ۷
پاییز و زمستان ۱۳۹۴

اندیشه بین دو شخص یا بیشتر است. در معنای ارتباطی، بیانگر عملی است که در آن افراد فرصت می‌یابند تا با هم ارتباط برقرار کنند و یکدیگر را تجربه کنند. لی نیکول، یکی از همکاران نزدیک دیوید بوهم در مقدمه کتاب بوهم با عنوان درباره دیالوگ، عمل دیالوگ را کوششی برای فراهم کردن شرایط و جوی محترمانه، اعتمادآمیز و مبتنی بر جست و جو و کاوش می‌داند که در آن، این اجازه به همه داده می‌شود تا به کشف معنای مشترکی دست یابند [۲].

از آن جا که آموزش، بدون ایجاد رابطه معنایی نخواهد داشت متولیان تربیت در همان آغاز کار خود پی می‌برند که نحوه‌ی برقراری ارتباط با دانش آموزان بسیار اهمیت دارد [۳] لذا در اندیشه کاربرد بهترین سبک هستند. اما در نظامهای آموزشی، با وجود ورود اندیشه‌های جدید تربیتی و آموزش نسبتاً مناسب نیروی انسانی، هنوز برنامه‌های آموزشی نتوانسته اند به صورت بنیادین در حوزه راهبردهای یاددهی-یادگیری دچار دگرگونی شوند. مراکز آموزشی همچنان مانند گذشته به طوطی پروری و حافظه محوری مبتلا هستند و از خود گرایش کمتری به سوی راهبردهای جدید آموزش و یادگیری نشان داده اند. یادگیری مشارکتی از طریق دیالوگ، اندیشه جدیدی در تاریخ فلسفه آموزش و پژوهش نیست. فلاسفه پیشین همچون سقراط و دیگر فلاسفه متأخر همچون بویر و فریر درباره آموزش و پژوهش به مثابه دیالوگ سخن گفته اند. به طور معمول در الگوهای آموزشی که مبتنی بر کارگروهی است و معلم نقش یک انسان و نه یک سخنور را دارد، می‌توان از آن با عنوان یادگیری دیالوگ مدار نام برد [۴].

با توجه به تفاوت‌های فرهنگی و فردی میان انسان‌ها، دیالوگ می‌تواند نقش موثری در آموزش و پژوهش بازی کند. یک مدرسه خوب جایی است که در رویارویی با مسائل مختلف از دیالوگ بهره می‌برد. دیالوگ منجر به بهبود دموکراسی و شکل گیری فعالیت اجتماعی بین افراد در کلاس شده و ضمن رشد شناختی دانش آموزان یا دانشجویان به ایجاد، حفظ و خلق

مقدمه

بسیاری از تهدیدها و بحران‌هایی که بشر در دنیا مدرن با آن روبرو شده است، ناشی از عادت‌های تفکر و فرایندهای ارتباط است. ناتوانی در برقراری ارتباط بین انسان‌ها، یکی از مسائل و مشکلات شناختی انسان امروزی است. با وجود آنکه انسان‌ها با توانایی بالقوه در برقراری ارتباط با دیگران به دنیا می‌آیند. در حالی که انسان بخشی عمده از زندگی خود را در ارتباط با دیگران سپری می‌کند یا در فکر آن به سرمی برداشت چنانچه تحقیقات نیز نشان داده است که ۷۵ درصد اوقات روزانه انسان صرف ارتباط با دیگران می‌شود یا ۷۵ درصد موقوفیتهای او نیز به نوع روابطش با دیگران وابسته است [۱]. با این حال در بهره گیری از ارتباط برای دستیابی به شناخت و حل مسائل جهانی، ناتوان به نظر می‌رسند در دنیا مدرن، انسان‌ها از برقراری ارتباط و درک یکدیگر گریزان هستند و در تحلیل، تبیین و تحمل اندیشه دیگری، کمتر از خود لیاقت نشان می‌دهند. هنگام گفت و گو با دیگری، حتی آنگاه که به ظاهر به دیگری گوش می‌دهیم، تفکر و باورهای پیشین، مانع گوش سپردن واقعی ما می‌شود. بنابراین اندیشمند و متقد مدرنیته برای رهایی از بحران‌های ارتباطی، مفهوم فربه‌ای همچون دیالوگ^۱ را که قرن‌ها به معانی نشانده شده بود از زیر غبار بیرون کشید و آرام آرام صیقل داد تا پاسخگوی آشتفتگی عصر حاضر باشد. از این دیدگاه، دیالوگ مهمترین راه دستیابی افراد در برقراری ارتباط بین انسان‌هاست. معنای کلمه دیالوگ را باید در ریشه یونانی آن جست و جو کرد؛ دیالوگ از دو کلمه «دیا» و «لوگو» تشکیل شده است. کلمه «دیا» به معنای بین، از طریق و «لوگو» به معنای واژه، سخن و همچنین تفکر، دلیل و قضاؤت است. دیالوگ به فرایندی اشاره می‌کند که در آن کلمه، سخن و تفکر بین افراد یا از طریق افراد رد و بدل می‌شود. دیالوگ دو معنای مختلف دارد: شناختی و ارتباطی. در معنای شناختی، دیالوگ تبادل

^۱- منظور از دیالوگ اشاره به یک نوع روش آموزش است.

معتقد است که آموزشی که بر پایه دیالوگ باشد، افق‌های جدیدی را فرا روی دانش آموزان می‌گشاید و معلم آنها را بر شانه‌های خود می‌نشاند تا دنیا را از دریچه‌های گوناگون نظاره گر باشند:

«من فقط به چیزی اشاره می‌کنم. من واقعیت را خاطرنشان می‌کنم. من چیزی را در واقعیت نشان می‌دهم که پیش از این یا دیده نشده یا کمتر به دید آمده است. من دست کسی را می‌گیرم که به حرفم گوش فرا می‌دهد و او را به سمت پنجه می‌برم. سپس پنجره را باز می‌کنم و نشان می‌دهم هر آنچه را که در بیرون است»^{۱۰}.

مانزو (۱۹۹۹) برای دیالوگ کلاسی ویژگی‌های زیر را بر می‌شمارد: ۱) آغوش کلام به روی دیدگاه‌های مختلف باز است. ۲) دانش آموزان با یکدیگر و همچنین با معلم در تعامل هستند. ۳) هدف کلام، درس پس دادن و حافظه پروری نیست، بلکه به جای دادن پاسخ‌های سریع، دانش آموزان زمان زیادی برای رسیدن به پاسخ پرسش‌های خود نیازخواهند داشت تا در موضوع درس تبحر لازم را به دست آورند. ۴) گفت و گو بیشتر مباحثه‌ای است، یعنی تفسیر و پاسخ به پرسش‌ها. ۵) گفت و گوها منجر به بیان دیدگاه‌های متعارض می‌شود و در چنین مباحثتی افراد در بین خویش دچار تنش می‌شوند. ۶) انتظار می‌رود همه افرادی که در بحث شرکت می‌کنند، حتی خود معلم، در ذهن خویش تمایلی به تغییر و توانایی پذیرش اندیشه جدید داشته باشد^{۱۱}.

یکی از عوامل موثر در تحقق آموزش مبتنی بر دیالوگ، شخصیت و سیرت مربی است. بدون وجود مربیانی که دارای فضیلت اخلاقی، شوق یادگیری، شور

واقعیت‌های اجتماعی در محیط آموزشی کمک می‌کند. بر مبنای نظریه اجتماعی- فرهنگی ویگوتسکی، دیالوگ می‌تواند همچون «ابزاری روان شناختی» در نظر گرفته شود که از طریق مشارکت افراد، موجب ارتقاء معنای کلاس درس می‌شود^{۱۲}.

دیالوگ در رابطه آموزشی نخست به صورت درونی در ذهن مربی و فرآگیر شکل می‌گیرد و آنگاه در تعامل با یکدیگر صیقل داده می‌شود. به کمک دیالوگ، هنر گوش دادن و پاسخ گفتن بین مربی و فرآگیر، هنر زندگی و هم زیستی با دیگری، هنر احترام و تصدیق حضور دیگری و هنر تعلیق قضاوت و اندیشیدن به صورت گروهی در وجود فرد بهبود می‌یابد. دیالوگ به مدد تفکر انتقادی و جست و جوی معنادار مساله، زمینه را برای کشف معنای جدید از جهان فراهم می‌آورد. در دیالوگ کلاسی، فرآگیران و مربی تمامی تجربه‌ها و دانش خود را بر روی میز می‌گذارند و همه از یکدیگر می‌آموزند. در کلاس‌های مبتنی بر دیالوگ، هم آموزگار می‌آموزد و هم دانش آموزان، هم تک تک دانش آموزان یاد می‌گیرند و هم گروه. تجربه یادگیری مبتنی بر دیالوگ همان مجموع تجربه‌های یادگیری فردی نیست، بلکه بیش از تجربه‌های انفرادی است. بنابراین دیالوگ را می‌توان یکی از جامع ترین راهبردهای تدریس و یادگیری در نظام آموزش مشارکتی دانست. دیالوگ بین مربی و فرآگیران فراتر از ارتباطی ساده است. خلق دانش، پرورش قوه تفکر و کسب مهارت‌های اجتماعی از طریق برقراری ارتباط گفت و شنودی میان فرآگیران حاصل می‌شود. دیالوگ و مشارکت در یادگیری کلاسی باعث تسهیل تفکر و اندیشه انتقادی می‌شود^{۱۳}. همچنین روش مشارکتی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان تاثیر مثبت دارد^{۱۴}. و یا مهارت‌های ارتباطی به صورت گروهی، باعث افزایش خود متمایزسازی در نوجوانان می‌شود^{۱۵}.

از نظر هاو، هر دو دیدگاه آموزش سنتی و مدرن رابطه آموزشی ندارند. هاو معتقد است که فقط در سایه رابطه ای متقابل بین دانش آموز و معلم است که دستیابی به تجربه و فهم جدید میسر می‌شود^{۱۶}. بور شاملو

^۱. ای کاش می‌توانستم یک لحظه می‌توانستم، ای کاش بر شانه‌های خود بشانم این خلق بی شمار را گرد حباب خاک بگردانم تا با دو چشم خویش ببینند که خورشیدشان کجاست و باورم کنند (احمد شاملو)

استانداردهای رفتاری حداقل قابل قبول که سیرت فرد را معرفی می‌کند، در نظر گرفته شده است. این هفت ویژگی عبارتند از: وفاداری، وظیفه شناسی، احترام، خدمت بدون احساس غرور، درستکاری، صداقت و شجاعت فردی. در همین مطالعه، احترام و صداقت، بیشتر مورد تأکید قرار گرفته است[۲۴]. در مطالعه دیگری، پیترسون^۲[۲۵] عناصر سیرت نیکو را به صورت زیر تعیین می‌کند: نگرش مثبت، شهروندی، غمخواری، اعتماد، ملاحظات انسانی، همکاری، شجاعت، ادب، تکیه گاه دیگران بودن، پشتکار، انضباط (خودکترلی)، تلاش، شور و شوق، انصاف، بخشش، درستکاری، تواضع، صداقت، نزاكت، خوشبینی، شکیبایی، کاردانی، مسئولیت پذیری، خلوص، کار گروهی، تحمل و مدارا، مورد اعتماد بودن.

در بعد شهروندی، مطالعات نشان داده است که سیرت بر رفتار شهروندی سازمان تاثیر مثبت داشته است[۲۶].

بارکر و کوی^۳[۲۷] شاخص‌های سیرت^۴ را هفت عامل: صداقت^۵، شجاعت^۶، تواضع^۷، شوخ طبعی^۸، تدبیر^۹، شور و اشتیاق^{۱۰}، غمخواری^{۱۱} در نظر گرفته اند. اند. در بعد شادی، مطالعات نشان داده است که رفتار اخلاقی بر شادی کارکنان دارای تاثیر مثبت و معنادار است[۲۸].

شجاعت به عنوان تنظیم جهت برای مسیر طولانی و در نظر گرفتن مردم در این مسیر بدون اینکه ترس مانع انجام کار شود، تعریف شده است. شجاعت اجزاء می‌دهد تا ما درباره یک موضوع، به حرکت پردازیم و بدون ترس به آن عمل کنیم[۲۹] و صداقت به عنوان عنصر مهم از شخصیت یک فرد است که به عنوان

- 2 . Peterson
- 3 . Barker & Coy
- ⁴ . Character
- 5 . Humility
- 6 . Courage
- 7 . Integrity
- 8 . Humour
- 9 . Wisdom
- 10 . Passion
- 11 . Compassion

زندگی و شادابی لازم باشد، امکان شکل گیری آموزش مبتنی بر دیالوگ، امری دشوار خواهد بود. سیرت^۱ اشاره به آن فضیلت یا فضایل اخلاقی دارد که به طور خاص شامل اجزاء اخلاقی مهم است[۱۲، ۱۳] و تا اندازه ای منعکس کننده تصمیماتی است که ایجاد می‌کنیم و سپس آن تصمیم را عملی کرده و به آن واکنش نشان می‌دهیم[۱۴].

بنابراین منظور از «سیرت» خلق و خوی آدمی است. از نظر روانشناسی خلق و خوی جنبه ای از شخصیت نسبتاً پایدار انسان از لحاظ اخلاق و اجتماعی است[۱۵]. شخصیت عبارت است از آن چه که فرد به دنیای بیرون نشان می‌دهد، در حالی که سیرت به معنای آن است که فرد واقعاً در دنیای درون هست. سیرت آن چیزی است که در فرد هست، هنگامی که هیچ کس به او نگاه نمی‌کند. سیرت چیزی است که فرد هنگام تاریکی شب در مورد خود فکر می‌کند[۱۶]. سیرت، «خود درونی فرد» در عمل است. سیرت نشان می‌دهد که فرد واقعاً چه کسی است و به عبارتی آن چیزی است که شما در خلوت هستید[۱۷]. سیرت دیرک اصلی خیمه‌ی رهبری است[۱۸].

سیرت انجام کار درست علی رغم فشار بیرونی مخالف برای انجام نشدن آن است[۱۹] و غالباً در راستای ارزشهای مذهبی است[۲۰]. برخی سیرت را جمع ویژگی‌های اخلاقی فرد دانسته اند [۲۱]. فرد دارای سیرت به دنبال حقیقت است. تعیین می‌کند چه کاری درست است و بر اساس آن با شجاعت و تعهد عمل می‌کند[۲۲].

شجاعت، نظم، آینده بینی، تحمل، غمخواری، فداکاری، از جمله بنیادهای سیرت فرد محسوب می‌شوند. هنگامی فرد با مشکلات و وسوسه‌ها مواجه می‌شود، به کمک این ویژگی‌ها می‌تواند برآن‌ها غلبه کند[۲۳]. در تحقیقی، هفت ویژگی به عنوان

^۱- در کل متن مقاله کلمه سیرت (Character) و منش اخلاقی به یک معنا اشاره می‌کنند.

دارد که معلمان، در مقام اشخاصی که باید از آگاهی و توانمندی در شناسایی و ایجاد رابطه سازنده با دانش آموزان برخوردار باشند، یکی از مهمترین عوامل در شکل گیری شخصیت رو به رشد دانش آموزان به شمار می‌آیند.

جونز و رایان [۳۷] در تحقیق شخصیت و آموزش معلمان (چگونه معلمان آینده نگر در حال آماده شدن برای پرورش شخصیت خوب در دانش آموزان؟) اعتقاد دارند که نتایج با اشاره به دو گانگی معنی داری بین شخصیت معلمان، از یک سو و کیفیت آموزش و پرورش از سوی دیگر، توجه به شخصیت معلم را از اولویت بندی در برنامه ریزی آموزشی می‌داند.

بنابراین در این پژوهش محققان در نظر دارند تا با توجه به اهمیت و نقش و جایگاه معلم یا استاد در چرخاندن اداره کلاس‌های درس به بررسی ارتباط بین سیرت و آموزش مبتنی بر دیالوگ در فرایند یاددهی و یادگیری پردازنند. بین سیرت و آموزش مبتنی بر دیالوگ پیش از این پژوهشی انجام نشده و فقط پژوهش‌هایی به صورت جداگانه به بررسی نقش دیالوگ در کلاسداری صورت گرفته است. امید است این پژوهش به عنوان سرآغاز اثر گذار در این مسیر و قابل توجه باشد و تحقیقات زیادی را به این عرصه بکشاند تا شاهد رشد و شکوفایی کلاس‌های آموزشی باشیم که نقش بر جسته‌ای در تحقق اهداف آموزشی دارد.

مدل مفهومی و فرضیه‌های پژوهش: برای انجام تحقیقات علمی و نظام مند، چارچوبی علمی و نظری مورد نیاز است که اصطلاحاً مدل مفهومی نامیده می‌شود. در این تحقیق، مدل مفهومی بر اساس مرور ادبیات و نظرخواهی از خبرگان تدوین شده است. بر اساس مرور ادبیات، آیتم‌های مربوط به سیرت افراد و آموزش مبتنی بر دیالوگ که در قسمت قبل ارائه شد، می‌تواند چارچوبی مناسب برای مدلسازی فراهم آورد. بعد از ایجاد مدل مفهومی، فرضیه‌های پژوهش ارائه گردیده است.

پایبندی مداوم به اخلاق و با استانداردهای اخلاقی است [۳۰]. فرد با صداقت به طور مداوم به انجام درست و صادقانه کاری یا چیزی می‌پردازد حتی زمانی که با انتخاب‌های جایگزین زیادی مواجه باشد. صداقت نیز به عنوان پایبند ماندن به استانداردهای اخلاقی، مستقل از هنجارهای اجتماعی و استانداردهای جامعه جهانی تعریف شده است [۳۱]. فروتنی بخش دیگری از سیرت است و به عنوان کیفیت فروتن بودن و یا حس نسبتاً کم اهمیت نشان دادن خود تعریف شده است [۳۲].

در ادامه ذکر این نکته لازم است که در ارتباط با سیرت هم هر چند تحقیقات اندکی انجام شده اما در ارتباط با الگوی های رفتاری معلم در آموزش، پژوهش هایی انجام شده که به خاطر قرابت موضوعی به خلاصه ای از نتایج تحقیقات در این زمینه اشاره می‌گردد: فانی، و خلیفه [۳۳] در بررسی رابطه رفتار معلم با خودپنداره تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان دوره راهنمایی شهر شیراز تاکید دارند که بین ادراک از رفتار معلم و خودپنداره تحصیلی و عملکرد تحصیلی به طورکلی و نیز به تفکیک جنسیت و پایه، در مجموع رابطه ای معنادار وجود دارد.

نادری و اسدی [۳۴] اذعان داشتند که به طور کلی سیرت نیکوی مدیران بر اعتماد و رفتار شهر وندی سازمانی کارکنان تاثیر دارد. همچنین، این دو متغیر نیز به نوبه خود بر تسهیم دانش کارکنان تاثیرگذار است.

چهرزاد و همکاران [۳۵] در تحقیقی تحت عنوان مقایسه تاثیر دو الگوی آموزشی معلم مدار و فرد مدار بر میزان یادگیری در مهارت‌های دانشجویان پرستاری تاکید دارند که الگوهای رفتاری ایزاری برای یادگیری بوده که ضمن یاری فرآگیران در کسب اطلاعات، نظریات، مهارتها، ارزش‌ها و طرق تفکر، بر توان آنان در حصول به هدفهای معین و متفاوت می‌افزاید. افزایش توانایی فرآگیر یکی از مقاصد اساسی این الگوها محسوب می‌شود.

سلیمی [۳۶] در پژوهش تحت عنوان مطالعه تاثیر رفتار معلم بر نظم پذیری دانش آموزان در مدرسه تاکید

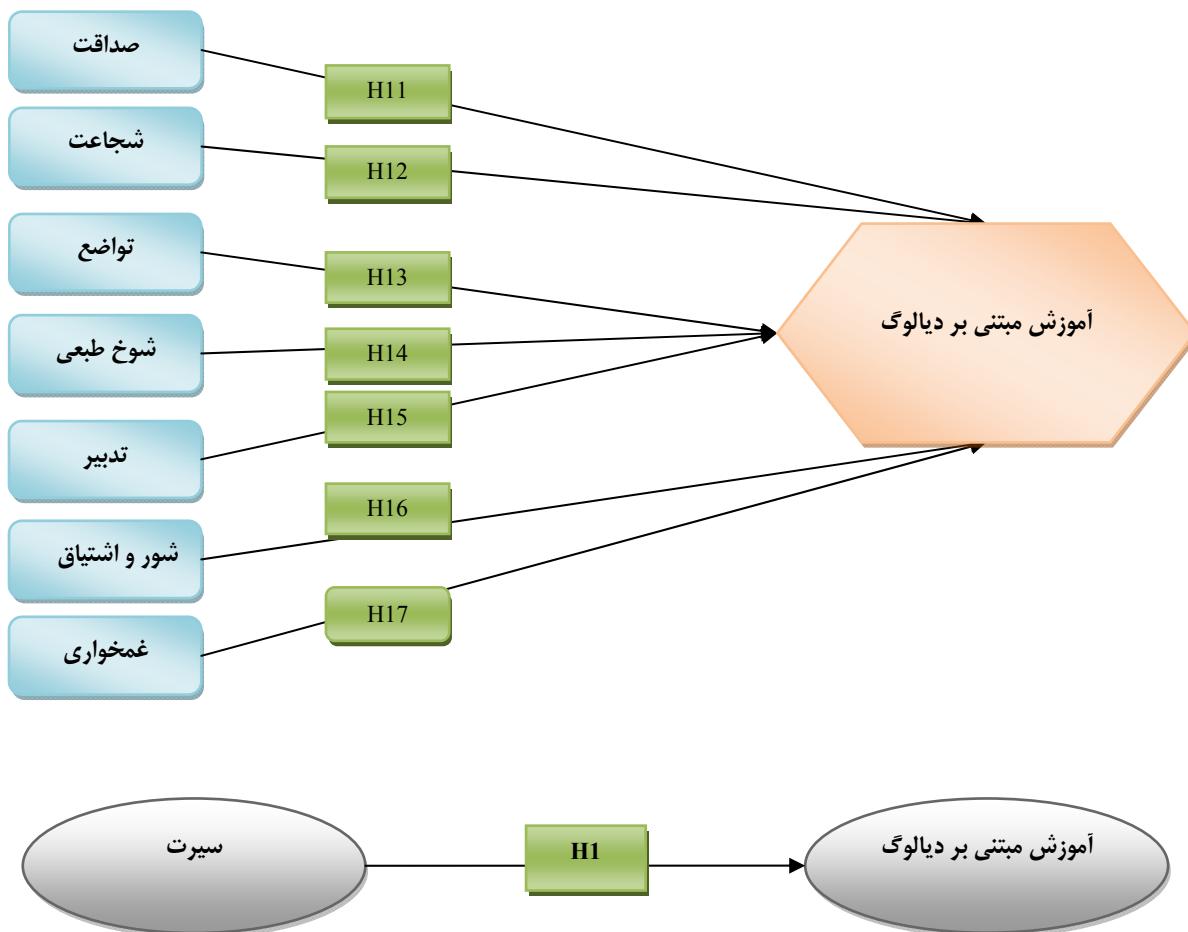
۱-۷) بین غمخواری اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ وجود دارد.

روش پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر شیوه‌ی گردآوری داده‌ها، توصیفی- همبستگی است. جامعه آماری این پیمایش ۱۳۲۸۱ نفر از دانشجویان دانشگاه اصفهان که شامل همه دانشکده‌ها در سال ۱۳۹۲ بود. برای تخمین الگوهای معادلات ساختاری به روش حداقل درست نمایی، حداقل حجم نمونه بایستی ۲۰۰ مورد باشد [۳۸] که بر این اساس نمونه آماری این پژوهش ۲۲۰ نفر از دانشجویان دانشگاه اصفهان انتخاب شد. در این پژوهش به منظور جمع آوری داده‌های مورد نیاز، از پرسشنامه و به صورت طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از خیلی کم (+1) تا خیلی زیاد (+5) استفاده شد.

فرضیه‌های پژوهش

- ۱) بین سیرت اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه وجود دارد.
- ۲) بین صداقت اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه وجود دارد.
- ۳) بین شجاعت اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه وجود دارد.
- ۴) بین تواضع اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه وجود دارد.
- ۵) بین تدبیر اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه وجود دارد.
- ۶) بین شور و اشتیاق اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه وجود دارد.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

بررسی ارتباط بین سیرت اساتید با آموزش مبتنی بر دیالوگ (مطالعه مورد؛ دانشگاه اصفهان)

جدول ۱. ویژگی‌های جمعت شناختی نمونه

متغیر	طبقات	فراوانی	درصد فراوانی
جنسیت	مرد	۱۱۰	۵۰
	زن	۱۱۰	۵۰
سن	۱۵ تا ۲۵ سال	۱۲۸	۵۸/۲
	۲۶ تا ۳۵ سال	۸۸	۴۰/۰
	۴۵ تا ۳۶ سال	۴	۱/۸
تحصیلات	کارشناسی	۴۶	۲۰/۹
	کارشناسی ارشد	۱۵۹	۷۲/۳
	دکتری	۱۵	۶/۸
جمع		۲۲۰	۱۰۰

دانشجویان دارای تحصیلات کارشناسی، ۱۵۹ نفر کارشناسی ارشد و ۱۵ نفر دارای تحصیلات دکتری هستند(جدول ۱).

روش^۱ PLS برای برآذش مدل و روایی و پایایی نتایج پژوهش

روش PLS یکی از تکنیک‌های چند متغیره آماری است که برخلاف وجود محدودیت‌هایی مانند ناشناخته بودن نوع توزیع متغیرها، کم بودن حجم نمونه و وجود همبستگی میان متغیرهای مستقل که در روش رگرسیونی و معادلات ساختاری لازم به رعایت بودند، می‌تواند مدل‌هایی را با چند متغیر مستقل و وابسته برآذش کند [۴۳]. در PLS دو مدل آزمون می‌شود. مدل اول، مدل اندازه گیری و مدل دوم، مدل معادلات ساختاری است[۴۴].

مدل اندازه گیری

به منظور برآذش مدل اندازه گیری، دو مدل در PLS باید آزمون شود: مدل بیرونی و مدل درونی.

مدل بیرونی: شاخص‌های برآذش رایج در مدل‌های اندازه گیری PLS برای ۸ متغیر مکنون در قالب جدول ۲ ارائه شده است.

1. Partial least square method

پرسشنامه علاوه بر سوال‌های جمعیت شناختی، از دو بخش تشکیل شده است که بخش اول در مورد سیرت بود و آیتم‌های مربوط به هر فعالیت از مطالعات [۳۹]، [۴۰]، [۴۱] شناسایی شد و سپس به طراحی سوالات اقدام گردید. در مورد آموزش مبتنی بر دیالوگ از کتاب اصول و مبانی دیالوگ [۴۲] استفاده گردید. روایی سوالات این پرسشنامه نیز به همان صورت پس از بررسی و ترتیب اثر دادن نظر اساتید و خبرگان تایید شد. داده‌های جمع آوری شده با استفاده از فنون آماری شامل: آزمون t-value ، تحلیل عامل تاییدی و معادلات ساختاری و با نرم افزارهای SPSS و Smart PLS و AMOS در راستای تبیین اجزای مدل و روابط بین آنها تجزیه و تحلیل شد. در این پژوهش روایی سازه به وسیله تحلیل عاملی تاییدی بررسی شده و ضرایب آلفای کرونباخ کلیه‌ی متغیرهای پژوهش از ۰/۷۰ بالاتر است، بنابراین سوالات پرسشنامه پایایی لازم را دارند (جدول ۳).

یافته‌ها

۱۱۰ نفر از دانشجویان مرد و ۱۱۰ نفر زن هستند. از نظر سنی ۱۲۸ نفر بین ۱۵ تا ۲۵ سال، ۸۸ نفر بین ۲۶ تا ۳۵ سال، و ۴ نفر بین ۳۶ تا ۴۵ سال هستند. ۴۶ نفر از

جدول ۲. شاخص‌های برآورد متغیرهای مکنون پژوهش

C-a	AVE	R ²	CR	بارهای عاملی	آینم‌ها	انحراف معیار	میانگین	متغیرهای پژوهش
۰/۸۱	۰/۶۳۵	-	۰/۸۷۴	۰/۸۱۰	q1	۱/۰۱	۲/۵۸	صدقاقت (Hu)
				۰/۷۴۸	q2			
				۰/۸۴۸	q3			
				۰/۷۷۷	q4			
۰/۷۲	۰/۶۳۸	-	۰/۸۴۰	۰/۸۱۹	q1	۱/۰۶	۲/۶۰	شجاعت (Cou)
				۰/۸۸۰	q2			
				۰/۶۸۵	q3			
۰/۸۲	۰/۷۳۸	-	۰/۸۹۳	۰/۸۹۶	q1	۱/۰۶	۲/۵۴	تواضع (I)
				۰/۸۳۳	q2			
				۰/۸۴۷	q3			
۰/۸۷	۰/۷۱۹	-	۰/۹۱۱	۰/۸۵۵	q1	۱/۰۳	۲/۳۵	شوخ طبی (J)
				۰/۸۶۸	q2			
				۰/۸۲۸	q3			
				۰/۸۴۲	q4			
۰/۷۷	۰/۶۸۷	-	۰/۸۶۸	۰/۷۶۶	q1	۱/۰۲	۲/۶۳	تدبیر (W)
				۰/۸۵۷	q2			
				۰/۸۶۰	q3			
۰/۷۰	۰/۷۶۸	-	۰/۸۶۸	۰/۸۸۰	q1	۰/۹۴	۲/۸۰	شور و اشتیاق (P)
				۰/۸۷۳	q2			
۰/۸۶	۰/۷۰۹	-	۰/۹۰۷	۰/۷۹۱	q1	۰/۹۴	۱/۸۶	غمخواری (Com)
				۰/۸۳۹	q2			
				۰/۸۹۸	q3			
				۰/۸۳۹	q4			
۰/۹۵	۰/۵۴۰	۰/۸۰	۰/۹۵۴	۰/۶۰۴	q1	۰/۷۰	۱/۳۷	آموزش مبتنی بر دیالوگ (Edu)
				۰/۶۴۹	q2			
				۰/۷۰۸	q3			
				۰/۷۲۲	q4			
				۰/۶۱۷	q5			
				۰/۶۵۸	q6			
				۰/۶۰۳	q7			
				۰/۶۴۹	q8			
				۰/۷۵۶	q9			
				۰/۷۱۹	q10			
				۰/۷۵۰	q11			
				۰/۷۰۰	q12			
				۰/۷۰۱	q13			
				۰/۷۳۰	q14			
				۰/۶۷۴	q15			
				۰/۵۲۴	q16			

بررسی ارتباط بین سیرت اساتید با آموزش مبتنی بر دیالوگ (مطالعه مورد؛ دانشگاه اصفهان)

				۰/۵۵۳	q17			
				۰/۸۱۳	q18			
				۰/۷۰۰	q19			
				۰/۷۵۶	q20			
				۰/۶۸۴	q21			
				۰/۷۹۸	q22			
				۰/۶۴۳	q23			
				۰/۶۵۹	q24			

یک متغیر در مدل به طور متوسط بیش از نصف واریانس متغیرهای شاخص را تبیین کرده است. در مدل این پژوهش برای تمام متغیرها این شاخص بالای ۰/۵ است (جدول ۲).

مدل درونی: یکی از معیارهای ارزیابی مدل درونی، روایی تشخیصی ۵ است. روایی تشخیصی برای بررسی اینکه هر نشانگر دارای بیشترین همبستگی با سازه خود نسبت به سایر سازه‌ها باشد، استفاده می‌شود. زمانی که چندین نشانگر برای اندازه گیری هر متغیر مکنون به کار می‌رود، محقق تنها نباید به اطمینان از مقیاس فردی نشانگر اکتفا کند، بلکه باید میزان روایی تشخیصی سازه‌ها را نیز در نظر بگیرد. یکی از روش‌های بررسی این موضوع استفاده از ریشه دوم (جذر) میانگین واریانس استخراج شده است. برای این منظور باید ریشه دوم میانگین واریانس استخراج شده از سایر همبستگی‌های مربوط به عامل‌های دیگر با این سازه بیشتر باشد [۴۹]، [۵۰]، [۵۱]. نتایج نشان داده شده در جدول ۴ بیانگر آن است که تمامی سازه‌ها به خوبی از هم تفکیک شده‌اند.

دیگر معیارهای برآذش و بررسی مقبولیت مدل پژوهش (استفاده از نرم افزار AMOS)

معیارهای برآذش یکی از مهم ترین مراحل در تحلیل مدل سازی معادلات ساختاری است. این معیارها برای پاسخ بدین پرسش است که آیا مدل بازنمایی شده توسط داده‌ها، مدل اندازه گیری پژوهش را تأیید می‌کند یا خیر؟

5 . discriminant validity

سه شاخص مهم عبارتند از: پایایی بارهای عاملی^۱، پایایی مرکب^۲ (شاخص سازگاری درونی مدل اندازه گیری) و متوسط واریانس استخراج شده^۳ (درصدی از تغییرات متغیر مکنون که توسط متغیرهای مشاهده شده تبیین شده است).

پایایی آیتم‌ها و روایی همگرا در مدل بیرونی برآورد شده است. پایایی هریک از آیتم‌ها، از طریق بارهای عاملی آیتم‌های مربوط به هر سازه بدست می‌آید. آیتم‌هایی که دارای بارهای عاملی حداقل ۰/۵۰۰ باشند، معنادار در نظر گرفته شده و در مدل باقی می‌مانند [۴۵]. ضرایب بارهای عاملی متغیرهای مشاهده شده در جدول ۲ برای هر متغیر مکنون محاسبه شده است که این ضرایب در محدوده ۰/۶۰۳ تا ۰/۸۹۸ قرار دارد.

سازگاری درونی مدل به وسیله شاخص پایایی مرکب اندازه گیری می‌شود (ورتس و همکاران، ۱۹۷۴). اگر شاخص پایایی مرکب برای هر سازه از ۰/۷ بیشتر باشد؛ یعنی پایایی مرکب مدل مناسب است [۴۶]. در مدل برآذش شده در این پژوهش برای تمام متغیرها این شاخص بالای ۰/۷ بوده است (جدول ۲).

شاخص متوسط واریانس استخراج شده که روایی همگرا بوده و نشان می‌دهد که واریانس هر سازه می‌تواند به وسیله نشانگرهای انتخاب شده تبیین شده باشد [۴۷] و حداقل مقدار توصیه شده برای سازه‌ها حداقل ۰/۵ است [۴۸]. این شاخص نشان می‌دهد که

1 . Factor Loading (FL)

2 . Composite Reliability (CR)

3 . Average Variance Extracted (AVE)

4 . Werts et al.

جدول ۳. بررسی معیارهای برازش و مقبولیت مدل پژوهش

معیار مقبولیت	آماره‌ها	شاخص برازش
$1 < \chi^2 / df < 5$	۱/۲۷	$\chi^2 / \text{degree of freedom}$
RMSEA < 0.08	۰/۰۳	RMSEA (root mean square error)
۰.۹۰ < NFI < 1	۰/۹۷۷	NFI (normed fit index)
۰.۹۵ < CFI < 1	۰/۹۹۵	CFI (comparative fit index)
۰.۹۵ < TLI < 1	۰/۹۹۰	TLI (Tucker-Lewis fit index)
۰.۹۵ < IFI < 1	۰/۹۹۵	IFI (incremental fit index)
/ GFI < 1 ۰.۹۰ <	۰/۹۷۹	GFI (goodness of fit index)

جدول ۴. بررسی مقادیر ریشه دوم میانگین واریانس استخراج شده با همبستگی‌ها

W	I	J	Hu	p	Cou	Com	Edu	
							۰/۶۵	Edu
						۰/۸۴	۰/۷۴	Com
					۰/۷۹	۰/۵۱	۰/۶۴	Cou
				۰/۸۷	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۷۰	P
			۰/۷۹	۰/۶۰	۰/۶۹	۰/۵۷	۰/۷۱	Hu
		۰/۸۵	۰/۷۲	۰/۶۷	۰/۵۹	۰/۷۴	۰/۸۴	J
	۰/۸۶	۰/۷۷	۰/۷۲	۰/۶۷	۰/۷۲	۰/۷۴	۰/۸۵	I
۰/۸۳	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۶۹	۰/۶۲	۰/۶۸	۰/۵۲	۰/۷۲	W

ضریب هر مسیر با مقدار بحرانی ۱/۹۶ تایید یا عدم تایید فرضیه پژوهشی را بررسی کرد. اگر مقدار t محاسبه شده از مقدار بحرانی کمتر و یا با آن مساوی باشد فرضیه پژوهشی رد و در صورت بزرگتر بودن از مقدار بحرانی، فرضیه بیان شده تایید می‌شود.

براساس خروجی بدست آمده، رابطه‌ی هریک از ابعاد رفتار اخلاقی؛ تدبیر، سازگاری، تواضع، شوخ طبعی، غمځواری بر آموزش مبتنی بر دیالوگ مورد تایید قرار گرفت در حالی که رابطه‌ی دو بعد رفتار اخلاقی؛ شجاعت و صداقت بر آموزش مبتنی بر دیالوگ مورد تایید قرار نگرفت. همچنین نتایج بدست آمده بصورت کلی نشان داد که سیرت و آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه معناداری با هم دارند (جدول ۵).

برای پاسخگویی به این پرسشن، معیارهای برازش زیادی در روش شناسی مدل سازی معادلات ساختاری معرفی شده است. خروجی‌های مربوط به هریک از شاخص‌ها با شاخص مقبولیت الگوی جامع مقایسه شده‌اند که معیار مناسب این الگوها از مطالعات [۵۲] استفاده شده است. برطبق نتایج بدست آمده تمامی شاخص‌ها رضایت بخش بوده و نشانگر مقبولیت الگوی جامع می‌باشند (جدول ۳).

مدل ساختاری

با استفاده از مدل معادلات ساختاری می‌توان به بررسی فرضیه‌ها و ضریب تبیین متغیرها پرداخت. از این رو می‌توان با مقایسه‌ی مقدار t محاسبه شده برای

بررسی ارتباط بین سیرت اساتید با آموزش مبتنی بر دیالوگ (مطالعه مورد؛ دانشگاه اصفهان)

جدول ۵. نتایج آزمون مربوط به فرضیه‌های پژوهش

نتیجه	t-value	B	فرضیه‌های پژوهش
تایید	۶۰/۹۵	۰/۸۹	H1: سیرت آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
عدم تایید	۰/۶۲	۰/۰۳	H1-1: صداقت آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
عدم تایید	۰/۶۱	۰/۰۳	H1-2: شجاعت آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
تایید	۲/۴۱	۰/۱۳	H1-3: تواضع آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
تایید	۶/۹۱	۰/۳۹	H1-4: شوخ طبعی آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
تایید	۲/۸۹	۰/۱۶	H1-5: تدبیر آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
تایید	۲/۲۲	۰/۰۹	H1-6: شور و اشتیاق آموزش مبتنی بر دیالوگ ←
تایید	۳/۹۲	۰/۱۷	H1-7: غمخواری آموزش مبتنی بر دیالوگ ←

استاد که برخاسته از رشد همه جانبی اوست، رشد اجتماعی می‌باشد. انسان به عنوان موجودی که در اجتماع زندگی می‌کند بایستی بتواند با دیگران ارتباط انسانی داشته باشد از این رو یکی از راهها برای اداره کلاس به نحو احسن داشتن اخلاق و سیرت در اساتید است تا بتوان در فرآگیران تعهد ایجاد کرد تا نسبت به انجام وظایف خود احساس مسولیت کرده و در جهت تعالی استعدادهای نهفته درون خویش دریغ نکنند و این پژوهش نیز در راستای بررسی ارتباط بین سیرت و آموزش مبتنی بر دیالوگ در دانشگاه اصفهان با روش مدلسازی معادلات ساختاری انجام شده است.

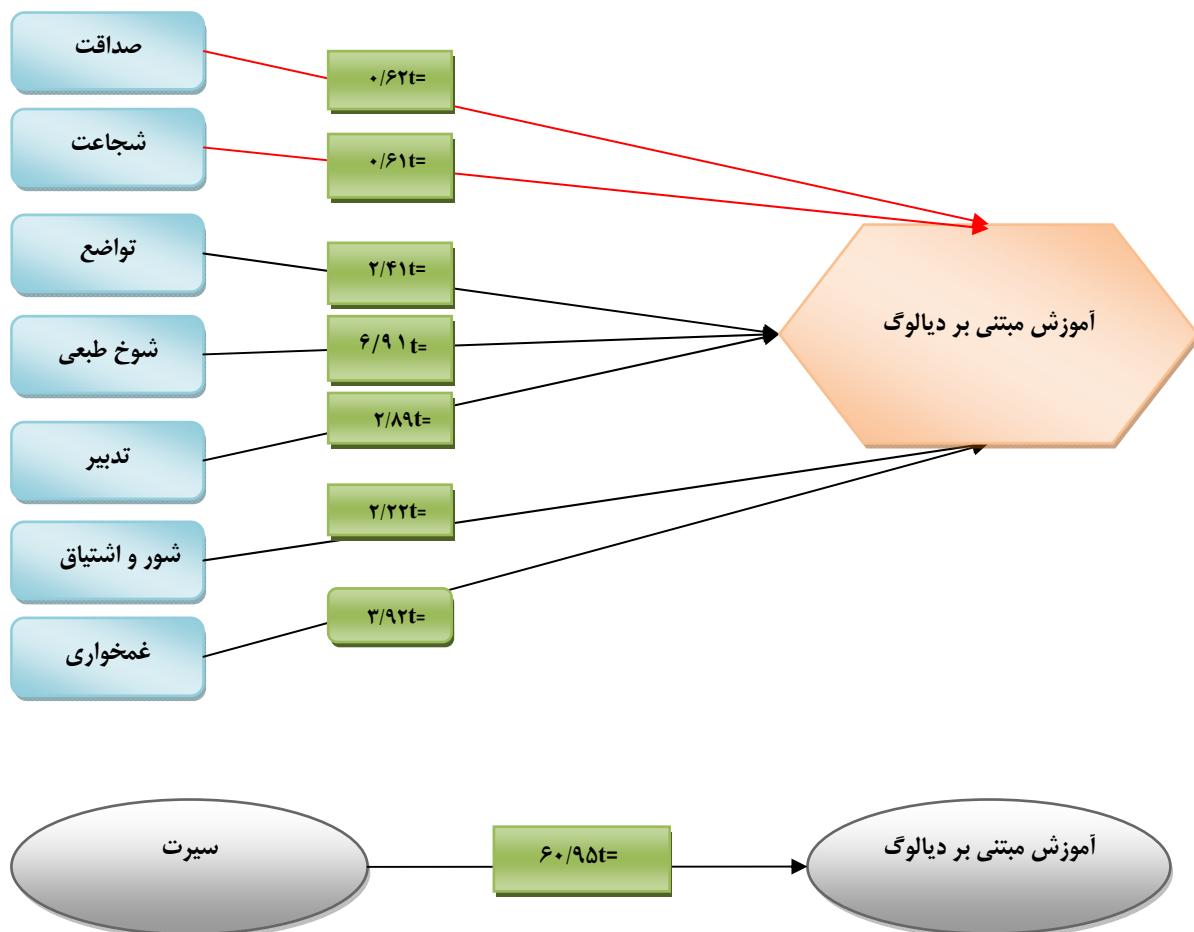
شاخص‌های روانی و پایابی استخراج شده از نرم افزار Smart PLS قابل قبول ارزیابی شده اند و روانی معادلات ساختاری مدل متوسط است. در این پژوهش رابطه‌ی سیرت اساتید و آموزش مبتنی بر دیالوگ به عنوان ۱ فرضیه اصلی و ۷ فرضیه فرعی مورد بررسی قرار گرفته است که نتایج این فرضیه‌ها در مدل پژوهش به صورت زیر است:

فرضیه اول که در واقع فرضیه اصلی پژوهش بود رابطه‌ی سیرت اساتید را با آموزش مبتنی بر دیالوگ بررسی کرده است. از آنجا که مقدار α مربوط به این فرضیه بزرگتر از $1/96$ است اثر مثبت و معنادار سیرت بر آموزش مبتنی بر دیالوگ مورد تایید قرار گرفت.

شاخص دیگر روانی معادلات ساختاری بر اساس ضرایب تبیین متغیرهای وابسته تعیین می‌شود و نشانگر واریانس تبیین شده سازه‌های مدل است [۵۳] به طوری که اگر میزان R^2 متغیرهای وابسته مدل بالای $0/67$ باشد خوب، بین $0/33$ تا $0/67$ متوسط و زیر $0/19$ ضعیف طبقه‌بندی می‌شود. در مدل برآش این پژوهش ضرایب تبیین برای آموزش مبتنی بر دیالوگ ($R^2=0/80$) است (جدول ۲).

بحث و نتیجه‌گیری

یکی از عواملی که امروزه معلمان، اساتید، مدیران و سیاست‌گذاران آموزش و پژوهش به عنوان موضوعی مهم و اساسی بدان توجه دارند، بهبود کیفیت آموزش است. ویژگی‌ها و سیرت افراد در نحوه آموزش معلم، نقش مهمی دارد. استاد به عنوان فردی رشد یافته باید از توانایی روانی- عاطفی و اجتماعی لازم برخوردار باشد. توانایی روانی در واقع میزان رفتارهایی متناسب با سن و موقعیتی است که در آن قرار گرفته است. از نظر روانی استاد فردی بالغ به حساب می‌آید و رفتارهای او ممکن است الگوی فرآگیرندگان قرار گیرد. او به درجه‌ای از رشد روانی باید رسیده باشد که بتواند خشم، هیجان و یأس خود را در مقابل دانشجویان به گونه‌ای بروز دهد که حاصل این کنش و واکنش سبب رشد آنان به سوی تعالی باشد. نوع دیگری از توانایی

بيان کردن صفات پسندیده و نیکوی دانشجویان و صحبت کردن و جویا شدن از احوال آنان، بررسی وضعیت رفاهی دانشجویان، در نظر گرفتن شرایط روحی و روانی دانشجویان، شناسایی عوامل رنج آور در درون کلاس و تلاش جهت کم رنگ نمودن آنها، ارائه رفتاری سرشار از امید با دانشجویان، دیدن جنبه‌های مثبت دانشجویان و نا دیده گرفتن رفتار نا مطلوب آنان، آرزوی شادی و موفقیت برای تک تک افراد در کلاس و نشان دادن روی خوش و گشوده به دانشجویان کلاس و نشان دادن لبخندی معقول در اکثر اوقات باشند.

لذا چون خود فرضیه اصلی دربردارنده شاخص‌های فرعی بود که بارکر و کوی^۱ [۵۴] و دیگر مطالعات که در مقدمه ذکر شد این شاخص را هفت عامل صداقت،

بنابرین این یافته بیانگر این است که بین رفتار اخلاقی اساتید دانشگاه با آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه اساسی وجود دارد. پس یک نیاز اساسی برای موفقیت در کلاس‌هایی که آموزش بصورت دیالوگ صورت می‌پذیرد توجه به سیرت و اخلاق اساتید دانشگاه دارد و یکی از عوامل موفقیت در تحقق اهداف آموزشی در کلاس‌های درس، وابسته به اساتیدی هست که دارای خصیصه‌هایی منجمله داشتن روحیات جوانمردی و وفاداری نسبت به دانشجویان، فروتنی و تواضع در برابر شایعات و مسائل غیر واقعی در درون کلاس، دوری از نشان دادن تکبر و غرور به دانشجویان، داشتن تفکر انتقادی نسبت به مسائل، بکارگیری دانش در مدیریت کلاس، بکارگیری همزمان تجربه و دانش برای حل مسائل و توسعه کلاس، داشتن روحیه خستگی ناپذیر،

1 . Barker & Coy

نشان دادن روی خوش و گشوده به دانشجویان کلاس و نشان دادن لبخندی معقول در اکثر اوقات، نشان داد که این رفتارها می‌تواند از سرخورده‌گی دانشجویان در کلاس‌ها جلوگیری کرده و احساس شوق و لذت ماندن افراد را در کنار هم برای کارهای مشارکتی را افزایش دهد. در عنصر مربوط به شور و اشتیاق نیز به مطالعه رفتارهایی مثل داشتن روحیه خستگی ناپذیری و بیان کردن صفات پسندیده و نیکوی دانشجویان پرداخته شد که آن می‌تواند علاقه و اشتیاق دانشجویان را در یادگیری بصورت دیالوگ بالا ببرد و برای تحقق اهداف آموزش در کنار اساتید و با همیاری همدیگر با روحیه خستگی ناپذیری بالا اقدام نمایند. در عنصر غمخواری شرایط روحی و روانی دانشجویان و شناسایی عوامل رنج آور در درون کلاس و تلاش جهت کم رنگ نمودن آن‌ها پرداخته شد و نشان داد که هر چه دانشجویان احساس کنند که در کلاس مورد توجه اساتید قرار گرفته اند بخصوص در شرایط روحی و روانی نامناسب از سوی اساتید تحت دلداری قرار گیرند، باعث خواهد شد تا در تحقق اهداف آموزش با مشارکت همدیگر در کنار استادان خویش پابه پای آنان که از ضروریات اولیه آموزش بصورت دیالوگ هست پیش روند. و در نهایت در عنصر مربوط به تدبیر نیز به بررسی رفتارهایی مثل داشتن تفکر انتقادی نسبت به مسائل، بکارگیری دانش در مدیریت کلاس و بکارگیری همزمان تجربه و دانش برای حل مسائل و توسعه کلاس توجه شد و اینکه برای موفقیت در آموزش بصورت دیالوگ یک استاد بایستی از حداقل دانش برخوردار باشد و در کنار دانشجویان دید انتقادی به مسائل داشته و با تجارت و دانشی که از ضروریات آموزش بصورت دیالوگ هست بایستی در جهتی تحقق اهداف آموزش و پرورش و اداره کلاس به بهترین حالت ممکن دست پیدا کنند.

بنابرین با توجه به نتایج بدست آمده و با در نظر داشتن نگاه کلی به مدل پژوهش، نقش کلیدی سیرت

شجاعت، تواضع، شوخ طبعی، تدبیر، شور و اشتیاق، غمخواری شناسایی کرده بودند پس در این تحقیق نیز هر یک از این متغیرها به عنوان فرضیه‌های فرعی با آموزش مبتنی بر دیالوگ مورد ارزیابی قرار گرفت تا ثابت شود هر یک از این شاخص‌ها با آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه دارند یا نه.

بنابراین دومین و سومین فرضیه پژوهش به عنوان فرضیات فرعی، رابطه‌ی سیرت و صداقت و شجاعت را مورد بررسی قرار دادند. با توجه به اینکه مقدار α هر دو فرضیه کمتر از ۰/۹۶ بود، این دو فرضیه رد شدند یعنی بین صداقت و شجاعت اساتید با آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه‌ای وجود ندارد که البته نیاز به مطالعات بیشتر در این زمینه را ضروری می‌سازد تا بررسی شود چرا بین این شاخص‌ها با آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه‌ای وجود نداشته و اگر یافته‌های مطالعات دیگر هم در این راستا باشند با اطمینان بالا می‌شود گفت که بین صداقت و شجاعت اساتید با آموزش مبتنی بر دیالوگ رابطه‌ای وجود ندارد.

در مابقی فرضیات فرعی مربوط به رابطه‌ی هریک از عناصر سیرت (تواضع، شوخ طبعی، تدبیر، شور و اشتیاق، غمخواری)، مقدار α محاسبه شده از ۰/۹۶ بزرگتر بdest آمد و اثر مثبت و معنادار تواضع، شوخ طبعی، تدبیر، شور و اشتیاق، غمخواری را بر آموزش مبتنی بر دیالوگ مورد تایید قرار داد.

این یافته‌ها نشان داد که گوییه‌های مورد بررسی شده در تواضع اساتید؛ مثل وجود روحیات جوانمردی و وفاداری و یا فروتنی و تواضع در برابر شایعات و مسائل غیر واقعی در درون کلاس یا دوری از نشان دادن تکبر و غرور به دانشجویان در اداره کلاس‌هایی که بصورت آموزش مبتنی بر دیالوگ اداره می‌شود تاثیر می‌گذارد. همچنین در گوییه‌های بررسی شده برای عنصر مربوط به شوخ طبعی اساتید؛ با در نظر گرفتن آیتم‌هایی مثل ارائه رفتاری سرشار از امید با دانشجویان و دیدن جنبه‌های مثبت دانشجویان و نا دیده گرفتن رفتار نا مطلوب آنان، آرزوی شادی و موفقیت برای تک تک افراد در کلاس و

- ۳. یغما، عادل (۱۳۸۴): کاربرد روش‌ها و الگوهای تدریس: تهران: انتشارات مدرسه.
- ۴. نیستانی، محمدرضا (۱۳۹۰): اصول و مبانی دیالوگ روش‌شناخت و آموزش؛ اصفهان: انتشارات آموخته.
- 5. Vygotsky, L (1978). Mind and society. Revised Ed. Cambridge, Mass: The MIT Press.
- ۶. نیستانی، محمدرضا (۱۳۹۰): اصول و مبانی دیالوگ روش‌شناخت و آموزش؛ اصفهان: انتشارات آموخته.
- ۷. شیخی فینی، علی اکبر و زارعی، اقبال و سعادت زاده، سمیه (۱۳۹۲): تاثیر روش تدریس مشارکتی با تاکید بر جرئت آموزی (بیانی) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس دین و زندگی. دو فصلنامه پژوهش‌های آموزش و یادگیری، شماره ۳، صص ۳۵۱-۳۶۰.
- ۸. زارعی محمودآبادی، حسن و سلطانی علی آباد، مجتبی و امیرجان، ساره (۱۳۹۲): ثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی به شیوه گروهی بر میزان خودمتایزسازی پسران نوجوان دیبرستانی. دو فصلنامه پژوهش‌های آموزش و یادگیری، شماره ۳، صص ۳۷۹-۳۸۸.
- 9. Howe, R.L. (1963). The miracle of dialogue. New York: Seabury.
- ۱۰. نیستانی، محمدرضا (۱۳۹۰): اصول و مبانی دیالوگ روش‌شناخت و آموزش؛ اصفهان: انتشارات آموخته.
- 11. Manzo, A & Manzo, U (1999). Pre reading methods for schema activation and instructional modeling. In Manzo & Manzo, Content Area Literacy: Interactive Teaching For Active Learning (2nd ED.) New York: John Wiley & Sons, Inc.
- 12. Hartman, E. M (2006). Can we teach character? An Aristotelian answer. Academy of Management Learning & Education, 5, pp. 68-81.
- 13. Hogan & Sinclair (1997). For love or money? Character dynamics in consultation. Consulting Psychology Journal: Practice and Research, 49, pp.256-267.
- 14. McKenna, R & Campbell, G. V (2011). The Character X Factor in Selecting Leaders: Beyond Ethics, Virtues, and Values, The Journal of Values-Based Leadership: Vol.4: Iss.2, Article 5.

اساتید در آموزش مبتنی بر دیالوگ آشکار می‌شود و این یک ضرورت اساسی است که دست اندک کاران آموزشی می‌باشد در مقاطع و سطوح آموزش عالی به سیرت و اخلاق اساتید در اداره کلاس‌های درس توجه داشته باشند و در نظر داشته باشند که اساتیدی که سرکلاس‌های درس حاضر می‌شوند بایسی دارای چنین خصیصه‌هایی (یافته‌های بدست آمده از تحقیق) باشند تا در اقدام و عمل به آموزش بصورت دیالوگ موفق باشند و بتوانند در کنار دانشجویان و با هم اندیشه‌ی همدیگر حرکت نمایند چرا که امروزه ثابت شده است که دیگر آموزش‌های سنتی کارساز نبوده و بایستی از روش‌هایی بهره گرفت که نیازمندیها و خواسته‌های دانش آموزان یا دانشجویان را تحقق بخشد و با علائق و استعدادهای آنها همسو باشد و با دادن مسئولیت به دانشجویان در کلاس‌های آموزشی در یادگیری مشارکتی برای حل مشکلات و مسائل و رسیدن به هدف کارساز باشد که با توجه به نتایج این تحقیق یکی از عوامل موفقیت در شیوه آموزش بصورت دیالوگ بهره‌مندی از اساتیدی است که از سیرت و اخلاق که در این تحقیق به عناصر آن اشاره شد برخوردار باشند و آنگاه نظام آموزشی در سطوح عالی خواهد توانست در پیشبرد اهداف و وظایف محول شده به بهترین نحو ممکن به موفقیت‌های والایی دست پیدا کند و در عرصه بین‌المللی حرفی برای گفتن داشته باشد.

لذا ذکر این نکته هم لازم است که در این پژوهش با توجه به محدودیت زمانی، از یک دانشگاه برای انجام تحقیق استفاده شده است و از این نظر اگر این پژوهش در دانشگاه‌های مختلف انجام شود، می‌تواند نتایج قابل تعمیم تری را بدست آورد که به پژوهشگران آتی توصیه می‌شود که به این مساله توجه داشته باشند.

منابع

- ۱. قاسم زاده، حبیب الله (۱۳۷۹): شناخت و عاطفه جنبه‌های بالینی و اجتماعی، تهران: انتشارات فرهنگان.
- ۲. نیستانی، محمدرضا (۱۳۹۰): اصول و مبانی دیالوگ روش‌شناخت و آموزش؛ اصفهان: انتشارات آموخته.

30. Barlow, C.B., Jordan, M. and Hendrix, W.H. (2003). Character assessment: an examination of leadership levels, *Journal of Business and Psychology*, Vol. 17 No. 4, pp.563-84.
31. Leonard, H. S. (1997). The many faces of character. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 49, pp.235-245.
32. Likona, T (1991). Educating for Character. Bantam Books: New York, NY.
۳۳. فانی حجت الله، خلیفه مصطفی (۱۳۸۹). بررسی رابطه رفتار معلم با خودپنداره ی تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانشآموزان دوره ی راهنمایی شهر شیراز. رهیافتی نو در مدیریت آموزشی. شماره ۱ دوره بهار، ص ۲۷.
۳۴. نادری، امین و اسدی، علی (۱۳۹۳). تحلیل تاثیر سیرت نیکوی مدیران بر اعتماد، رفتار شهروندی سازمانی. *فصلنامه کتاب مهر*، شماره ۱۵، ص ۸۲.
۳۵. میترا چهرزاد، مینو و ماسوله شادمان، رضا (۱۳۸۶). مقایسه الگوی آموزشی معلم مدار و فرد مدار بر میزان یادگیری در مهارت‌های دانشجویان پرستاری، *فصلنامه آموزش پزشکی*، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی گیلان، شماره نهم. بهار و تابستان.
۳۶. سلیمی، سیدحسین (۱۳۸۲). مطالعه تاثیر رفتار معلم بر نظم پذیری دانش آموزان در مدرسه. سال دوم، شماره ۶، ص ۱۵۵.
37. Jones, Emily Nielsen & Ryan, Kevin & Bohlin, Karen (2005). Character Education and Teacher Education. How Are Prospective Teachers Being Prepared To Foster Good Character in Students? *Action in Teacher Education*, v20 n4 p11-28 Win
۳۸. کلاتری، خلیل (۱۳۸۸). مدل سازی معادلات ساختاری در تحقیقات اجتماعی - اقتصادی. چاپ اول، تهران: فرهنگ صبا.
39. Barker, C & Coy, R (2003). *The 7 Heavenly Virtues of Leadership*, Management Today Series, McGraw-Hill, Sydney.
40. Peterson, Christopher & Seligman (2004). Character Strengths and Virtues: A Handbook and Classification, First Edition, Oxford University Press.
15. Peterson, Christopher (2008). Character Development, Viewable at; www.educationplanner.org/education.
16. Harder, Pastor (2008). Character Assassination-Bloodless Murder, Viewable www.newhope.bc.ca.
17. Maxwell, John (2005). Communicating with Character", viewable at www.euquest.com.
18. Zenger, John & Folkman, Joseph (2004). The Handbook for Leaders, First Edition, New York, NY: Mc Graw- Hill.
19. Likona, T (1991). Educating for Character. Bantam Books: New York, NY.
20. Peterson, Christopher (2008). Character Development, Viewable at; www.educationplanner.org/education.
21. Brody, Steven & Siegel, Martin (2001). The Evolution of Character, First Edition, Madison, CT: International Universities Press, Inc.
22. Marrella, Layne (2001). In Search of Ethics", Sanford, FL; DC Press.
23. Hybels, B. (2008). Character, Viewable, at: www.Christianbook.Com.
24. Doty, Joseph (2008), Sports Build Characters, *Journal of College and character Dynamics*, 3, pp.13-23.
25. Peterson, Christopher & Seligman (2004). Character Strengths and Virtues: A Handbook and Classification, First Edition, Oxford University Press.
۲۶. نصر اصفهانی، علی و شول، سجاد و عارف نژاد، محسن (۱۳۹۱). بررسی تأثیر سیرت نیکوی مدیران بر رفتار شهروندی سازمانی کارکنان. پژوهش‌های مدیریت عمومی. سال پنجم، شماره پانزدهم، ص ۴۵-۶۲.
27. Barker, C & Coy, R (2003). *The 7 Heavenly Virtues of Leadership*, Management Today Series, McGraw-Hill, Sydney.
۲۸. نصر اصفهانی، علی و فرجی، مجتبی و امیری، زینب (۱۳۹۱). تأثیر سیرت نیکوی مدیران بر شادی کارکنان بر اساس آموزه‌های اسلامی. دو *فصلنامه علمی پژوهشی مدیریت اسلامی*، سال ۲۰، شماره ۱، ص ۶۱-۷۹.
29. Sarros, J & Barker, C (2003). *Virtuous Leadership Scale*. Australian Management Character Survey Australian Institute of Management/Monash University study, available.

48. Baggozi, R. and Yi, Y. (1988). On the evaluation of structural equation models, *Journals of the Academy of Marketing Science*, Vol. 13 No. 3, pp. 989-1006.
49. Chin, W.W.W (2001). PLS-graph User's Guide Version 3.0, Soft Modeling Inc, Honston, TX.
50. Gefen, D & Straub, D (2005). A Practical Guide to Factorial Validity Using PLS-Graph: Tutorial and Annotated Example, *Communications of the Association for Information Systems*, Vol. 16, PP. 91-109.
51. Nevitt, J & Hancock, G. R (2001). Performance of bootstrapping approaches to model test statistics and parameter standard error estimation in structural equation modeling, *Structural Equation Modeling*, Vol.8, No.3, PP.353-377.
52. Gunday, G & Ulusoy, G & Kılıç, K & Alpkən, L (2011). Effects of innovation types on firm performance, *Int. J. Production Economics*, 133, 662–676.
53. Boniface, B & Gyau, A & Stringer, R (2012). Linking price satisfaction and business performance in Malaysia's dairy industry, *Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics*, Vol. 24 Iss:2 pp. 288 -304.
54. Barker, C & Coy, R (2003). *The 7 Heavenly Virtues of Leadership*, Management Today Series, McGraw-Hill, Sydney.
41. James, s, Brian, c, & Hartigan, A (2006). Leadership and Character, *Leadership and Organizational Development Journal*, 27 (8), PP. 1-10.
٤٢. نیستانی، محمد رضا (۱۳۹۰): اصول و مبانی دیالوگ روش شناخت و آموزش؛ اصفهان: انتشارات آموخته.
43. Jafari Samimi A & Mohammadi, R (2011). Measuring Customer Satisfaction Index (CSI) in Iranian Tile Industry Using Pls Path Modeling Technique", *Middle-East Journal of Scientific Research*, 8(1): 141-149.
44. Boniface, B & Gyau, A & Stringer, R (2012). Linking price satisfaction and business performance in Malaysia's dairy industry, *Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics*, Vol. 24 Iss:2 pp. 288 -304.
45. Hair, J & Anderson, R & Black, W (1998). *Multivariate Data Analysis*, Prentice-Hall, Upper Saddle River, NJ.
46. Boniface, B & Gyau, A & Stringer, R (2012). Linking price satisfaction and business performance in Malaysia's dairy industry, *Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics*, Vol. 24 Iss:2 pp. 288 -304.
47. Fornell, C & Larcker, D (1981). Structural equation models with unobservable variables and measurement error. *Journal of Marketing Research*, 18 (2), 39–50.